

fremrykkede Tidspunkt ikke kunde være Tale om at faa Forslaget fremmet saa hurtigt, at man i den paagældende Samling kunde faa det ophøjet til Lov, ligesom det ogsaa stod Udvalget klart, at der var saa mange divergerende Anskuelser om denne Sag, at det vilde tage Tid at tale sig til Rette om Sagen. Derfor enedes man om i Udvalget at indstille Arbejdet den Gang, da der kun var faa Dage af Samlingen tilbage. Naar der nu i Sommerens Løb har været rettet Behøvelser mod Landstinget, fordi man ikke allerede i Foraaret fik Forslaget ophøjet til Lov, saa er det ganske uberettiget. Jeg ønsker at sige dette her, da man nødvendigvis maa have nogen Tid til at se paa saadan en Sag. Nu stiller Forholdet sig for saa vidt anderledes, nu have vi faaet Sagen herop i Begyndelsen af denne Samling, og nu er det mit Haab, at Landstinget som Helhed vil stille sig velvilligt til Lovforslaget, og at det Udvalg, som vil faa med Sagen at gøre, vil handle saa hurtigt og velvilligt, at vi kunne faa Forslaget ophøjet til Lov inden den ordinære Samlings Slutning, og jeg udtaler som mit Ønske, at man virkelig vil anstrenge sig, saaledes at man kan naa et Resultat. Overalt paa Landet og ogsaa i Byerne venter man at faa en endelig Ordning af dette Forhold, det er en Sag, som allerede har staaet paa i mange Aar. Det var i 1903, at vi fik Kommissionen nedsat, den saakaldte Ædruelighedskommission, og nu vilde det være rart at faa en Løsning paa Sagen. Med disse faa Ord skal jeg anbefale Sagen til det høje Tings Velvillie.

Poul Rasmusen: Reglerne om Beværtning m. m. høre hjemme i Næringsloven. Med Rette er imidlertid denne Sag bleven behandlet i Ædruelighedskommissionen, og Sagen har derigennem faaet et mere socialt Præg og er bleven et Led i Kampen mod Drikfældigheden. Den Omstændighed, at Lovgivningen i og for sig har faaet et dobbelt Formaal, bevirker imidlertid, at man her maa gaa frem med nogen Varsomhed. Der kan jo her komme Interessmodsætninger, og det gælder da for Lovgivningsmagten om at dele Sol og Vind lige. Den højtærede Indenrigsminister udtalte ved Sagens Forelæggelse Haabet om en snarlig Løsning af denne Sag. Jeg tror, at man i vide Kredse deler den højtærede Ministers Ønske, og det gør man, hvad enten man ser Sagen fra et, om jeg saa maa sige, Afholdsstandpunkt

eller fra de næringsdrivendes Standpunkt. Siden Loven af 23. Maj 1873 forandrede den gamle Næringslovs Bestemmelser, har man i og for sig levet under midlertidige Forhold. Gang paa Gang har man siden da søgt at faa Sagen endelig ordnet gennem Lovforslag, men det har altid været forgæves. Den midlertidige Ordning har skabt en Usikkerhed, og denne Usikkerhed er utilfredsstillende for alle. At komme nærmere ind paa Sagens Enkeltheder i Dag er der ingen Grund til, da Sagen, som den ærede foregaaende Taler udtalte, har været til Behandling her i Tinget i Foraaret, og da der jo bliver Anledning til at drøfte den nærmere i et Udvalg.

Lewinsky: Heller ikke for mit Vedkommende finder jeg Anledning til at komme ind paa en nærmere Drøftelse af Lovforslaget, der allerede var til Behandling i forrige Samling. Jeg skal derfor indskrænke mig til paa min Gruppens Vegne at udtale, at vi ville tage dette Lovforslag op til saa velvillig Behandling som muligt, selv om vi ikke ere fuldt ud enige i de Betragtninger, der komme til Orde i det foreliggende Forslag.

Indenrigsministeren (Jensen-Sonderup): Jeg har kun Grund til at være tilfreds med de Udtalelser, der ere faldne, for saa vidt alle have været enige i det Ønske, jeg udtalte ved Forslagets Forelæggelse, at det maatte lykkes at bringe Sagen til Ende i denne Samling. Det er en Selvfølge, at da de Medlemmer, der have haft Ordet, ikke have indladt sig paa Enkeltheder, vil der heller ikke fra min Side være Grund til at komme ind paa Sagens Enkeltheder. Jeg vil kun bemærke, hvad jeg ogsaa sagde ved Forelæggelsen, at jeg selvfølgelig er villig til baade overfor det høje Ting og i det Udvalg, der ventelig bliver nedsat, at forhandle om Lovforslagets Enkeltheder, for derigennem at naa til et Resultat. Jeg takker ærede Medlemmer for den Velvillie, som er udtalt, og deler ærede Medlemmers Haab om, at det vil lykkes i denne Samling at naa til Ende med Sagen.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.